

לא להתבשם מההצלחה, המלאכה עדיין לא תמה

13.12.2024 | שבת בן מאיר written by

"האירועים בסוריה מהווים תמריץ לחזית ההתנגדות לגרש את ארה"ב מהאזור, לשחרר את ירושלים, ולחסל את הגידול הסרטני הציוני" [1] אמר אתמול (חמישי) הגנרל חוסיין סלמי, מפקד משמרות המהפכה, בפגישה שקיים עם אנשיו. הוא הבהיר כי התמיכה האיראנית בציר ההתנגדות יכולה להימשך בדרכים אחרות מלבד סוריה, שגם בה המצב עוד יכול להשתנות.

דבריו אלה באו כיממה לאחר שהמנהיג העליון של איראן [2] עלי חמינאי, האשים את ישראל, את ארצות הברית ובמרומו גם את תורכיה, בעמידה מאחורי מתקפת המורדים שהפילה את משטר אסד.

לא קל לראשי המשטר האיראני להודות במפלה. קשה להם שבעתיים כשזה קורה בקצב כל כך מהיר, כמעט ללא התנגדות ולאחר רצף של מכות קשות. ההשמדה המהירה של יכולות הצבא הסורי מוסיפה למבוכה. אין גורם דתי שהצָבָר הזה של האירועים לא מעלה בו מחשבות על רצון האל ומגמת ההשגחה העליונה. אם כל זה קורה לפני שדונלד טראמפ נכנס לבית הלבן, לאן עוד נהיה עלולים להידרדר ומה עלינו לעשות כדי למנוע זאת? זוהי כנראה השאלה שמעסיקה בימים אלה את ראשי השלטון בטהראן.

מנקודת מבטה של ישראל, נפילת משטר אסד וקריסת טבעת האש האיראנית משנים את מאזן הכוחות במזרח התיכון ומשלימים את תהליך חזרתה למשבצת המעצמה האזורית. המסע אליה מנקודת השפל האיומה של ה-7/10 ולאחר מלחמה רב-זירתית ממושכת [3] מעצים את גודל ההישג. אין שום מקום לאופוריה ולשאננות. המהירות והעוצמה של השינויים שאנו עדים להם, מחייבים אותנו לאמץ גישה זהירה, ספקנית. אשרי אדם מפחד תמיד.

מה נכון לעשות? [4] לפני הכל, עלינו לקחת ברצינות את איומי האויבים.

כשבאיראן מדברים על חיסול הגידול הסרטני הציוני ומחזיקים בתכנית גרעין ובאורניום מועשר ברמה של 60% זה מחייב דריכות ומוכנות לתרחיש של פריצה לגרעין צבאי. הודעת צרפת, גרמניה ובריטניה מועצת הביטחון על נכונותן לשקול את הפעלת מנגנון ה"סנאפבק" להטלת סנקציות נגד איראן כדי "להחזיר לאחור את הסלמת תוכנית הגרעין האיראנית" היא איתות חיובי במישור המדיני, אך אין די בכך.

שנית, לנוכח איומי סלמי על המשך ההתנגדות בערוצים אחרים מלבד סוריה מתחייבת היערכות מודיעינית ומבצעית לאופציות הנוספות מעיראק ודרך ירדן. ערעור השלטון בממלכה ההאשמית, כדי להשתמש בה כחזית נגדנו, איננו בגדר מחשבה מופרעת בראיית איראן.

שלישית, סוריה. מצבה הנוכחי לא יכול ללמד על העתיד. כבר עתה לא קיימת בפועל מדינה-סורית, אלא אזורים הנשלטים בידי גורמים שונים. הסיכונים לישראל אינם מבוטלים, בין השאר התגוששות עם כוחות ג'יהאדיסטיים שיתבססו במרחב. השתלטות צה"ל על אזור-החיץ והחרמון הסורי היא צעד מתבקש. נכון לפעול לכך שארה"ב תשאיר את כוחותיה המוצבים כיום בצפון-מזרח סוריה, ובאזור מפגש הגבולות ירדן-סוריה-עיראק.

רביעית, לבנון. איראן לא תוותר על חיזבאללה. היא תשקיע מאמצים בניסיון לבנות את כוחו למרות הקשיים וגם אם זה יצריך זמן וסבלנות. לאור ההתרחשויות בסוריה והיחלשות איראן יש לקוות כי בישראל בוחנים מחדש את ההסכמה להסיג את כוחות צה"ל ולוותר בכך על אזור חייץ בדרום לבנון.

חמישית, החות'ים בתימן והמיליציות השיעיות בעיראק. יש להניח כי איראן תפעל לחזקם ותשתמש בהם יותר מבעבר, לנוכח מצבם של הכוחות האחרים. חזקה על צה"ל כי הכניס גם את היעדים הללו לתכנית העבודה של חיל האוויר.

התפרסם בישראל היום, בתאריך 13.12.2024.

****הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.****